

SAMNINGUR MILLI RÍKISSTJÓRNAR
LÝÐVELDISINS ÍSLANDS
OG RÍKISSTJÓRNAR RÚSSNESKA SAMBANDS-
LÝÐVELDISINS TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN
OG KOMA Í VEG FYRIR UNDANSKOT
FRÁ SKATTLAGNINGU Á TEKJUR

Ríkisstjórn lýðveldisins Íslands og og ríkisstjórn Rússneska sambandslýðveldisins

sem óska að gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot á skattlagningu á tekjur,

hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum sem eru lagðir á í samningsríki, án tillits til þess hvernig álagningu er háttáð.
2. Til skatta af tekjum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur eða á hluta tekna þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna.
3. Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru aðallega þessir:
 - a) á Íslandi:
 - i) tekjuskattur til ríkisins;
 - ii) sérstakur tekjuskattur til ríkisins;
 - iii) tekjuútsvar til sveitarfélaga; og
 - iv) skattur á tekjur og eignir lánastofnana; (hér eftir nefndir “íslenskur skattur”);
 - b) í Rússlandi:
 - (i) skattur á hagnað (tekjur) fyrirtækja og samtaka;
 - (ii) tekjuskattur einstaklinga; (hér eftir nefndir “rússneskur skattur”).
4. Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu gefa hvort öðru upplýsingar um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:
 - a) “Ísland” merkir lýðveldið Ísland og, þegar notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði lýðveldisins Íslands, þar með talin landhelgin og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans, ásamt náttúruauðlindum þeirra og náttúruauðlindum hafsins yfir honum;
 - b) “Rússland” merkir Rússneska sambandslýðveldið og, þegar notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði Rússneska sambandslýðveldisins, þar með talin landhelgin og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Rússland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans, ásamt náttúruauðlindum þeirra og náttúruauðlindum hafisins yfir honum;
 - c) “aðili” merkir maður, félag og sérhver önnur samtök aðila;
 - d) “félag” merkir sérhver persóna að lögum eða sérhver önnur eining sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;

- e) “fyrirtæki í samningsríki” og “fyrirtæki í hinu samningsríkinu” merkir fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í samningsríki, og fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á;
- f) “samningsríki” og “hitt samningsríkið” merkja Ísland eða Rússland eftir því sem samhengið gefur til kynna;
- g) “flutningar á alþjóðaleiðum” merkir flutningar með skipi eða loftfari sem rekið er af aðila heimilisföstum í samningsríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í hinu samningsríkinu;
- h) “bært stjórnvald” merkir:
 - i) á Íslandi, fjármálaráðherra eða fulltrúi hans;
 - ii) í Rússlandi, fjármálaráðuneyti Rússneska sambandslýðveldisins eða fulltrúi þess.
- i) “ríkisborgari” merkir:
 - i) hver sá maður sem á ríkisfang í aðildarríki;
 - ii) sérhver lögaðili, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína á gildandi lögum samningsríkis.

2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum samnings þessa á hverjum tíma skulu öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema annað leiði af samhenginu, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum viðkomandi ríkis. Sú merking sem hugtakið hefur samkvæmt skattalögum þess ríkis og samningur þessi tekur til skal ganga framur þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið “aðili heimilisfastur í samningsríki” sérhvern þann aðila sem samkvæmt lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, skráningar, aðseturs stjórnar eða af öðrum svipuðum ástæðum og felur einnig í sér það ríki og sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þess. Hugtakið felur ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum sem eiga uppruna sinn í því ríki.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:

- a) maður telst einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili. Eigi maður fast heimili í báðum ríkjunum telst hann einungis heimilisfastur í því ríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
- b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á fast heimili í hvorugu ríkinu, telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
- c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
- d) ef maður á ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

Þegar aðili, annar en maður, telst eiga heimilisfesti í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr., skulu bær stjórnvöld leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi og ákvarða hvernig ákvæðum samningsins verði beitt gagnvart slíkum aðila.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið “föst atvinnustöð” fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.
2. Hugtakið "föst atvinnustöð" tekur einkum til:
 - a) aðseturs framkvæmdastjórnar;
 - b) útibús;
 - c) skrifstofu;
 - d) verksmiðju;
 - e) verkstæðis; og
 - f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða hvers annars staðar þar sem rannsóknir og hagnýting náttúruauðlinda fer fram.
3. Byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarframkvæmd telst því aðeins föst atvinnustöð að það sé til staðar eða hún standi yfir lengur en tólf mánuði.
4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið “föst atvinnustöð” ekki til:
 - a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins;
 - b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
 - c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
 - d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í sambandi við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
 - e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
 - f) fastrar starfsstöðvar sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er úr þáttum sem falla undir a- til e-lið, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.
5. Ef aðili, sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 6. mgr., hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í samningsríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið, og beitir þessari heimild að jafnaði, telst fyrirtæki þetta - þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. - hafa fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hvers konar starfsemi sem aðilinn gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. og sem myndi ekki, þótt innt væri af hendi á fastri starfsstöð gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar.
6. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í samningsríki eingöngu vegna þess að það rekur þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.
7. Þótt félag sem er heimilisfast í samningsríki stjórnri eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða rekur viðskipti í síðarnefnda ríkinu (annaðhvort frá

fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hugtakið “fasteign” skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum. Skip og loftför teljast ekki til fasteigna.
3. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er til að veita sjálfstæða persónulega þjónustu.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki er einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má skattleggja hagnað þess í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis að því marki sem rekja má hagnaðinn til nefndrar fastrar atvinnustöðvar.
2. Þegar fyrirtæki í samningsríki hefur með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar, skal hvort samningsríki um sig, nema annað leiði af ákvæðum 3. mgr., telja föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að fallið hefði í hennar hlut ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi að öllu leyti sjálfstætt fram í skiptum við það fyrirtæki sem hún er föst atvinnustöð fyrir.
3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem stofnað er til af hálfu föstu atvinnustöðvarinnar, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og almenna stjórnun, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.
4. Að því leyti sem venja hefur verið í samningsríki að ákvarða hagnað sem talinn er fastri atvinnustöð á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins milli hinna ýmsu hluta þess skal ekkert í 2. mgr. útiloka það samningsríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað eftir þeirri skiptingu sem tíðkast hefur. Aðferð sú, sem notuð er við skiptinguna, skal samt sem áður vera þannig að niðurstaðan verði í samræmi við þær meginreglur sem felast í þessari grein.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna kaupa hennar á vörum eða varningi fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða undanfarandi málsgreina skal hagnaður, sem talinn er fastri atvinnustöð, ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema rík og fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaðurinn felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum þessa sammings, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum, sem starfrækt eru af aðila heimilisföstum í sammingsríki, skal einungis skattlagður í því ríki.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu (“pool”), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar

- a) fyrirtæki í sammingsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðum fyrirtækis í hinu sammingsríkinu, eða á, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þess, eða
- b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðum fyrirtækis í sammingsríki, svo og fyrirtækis í hinu sammingsríkinu, eða eiga, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þeirra,

og hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

2. Þegar sammingsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki - og skattleggur samkvæmt því – hagnað fyrirtækis í hinu sammingsríkinu sem hefur verið skattlagður í því ríki, og hagnaðurinn sem þannig er innifalinn er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilmálarnir sem samið var um milli þessara tveggja fyrirtækja hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er á þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða þessa sammings og bær stjórnvöld sammingsríkjanna skulu, ef nauðsyn krefur, ráðgast sín á milli.

10. gr.

Ágóðahlutir.

1. Ágóðahluti, sem félag heimilisfast í sammingsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu sammingsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíka ágóðahluti má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem félagið sem greiðir ágóðahlutina er heimilisfast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi ágóðahlutanna heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en:

- a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna ef raunverulegi eigandinn er félag (undanskilið er þó sameignarfélag) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir og erlend fjárfesting í fyrirtækinu nemi að meira en 100.000 USD eða fjárhæð sem samsvarar því í mynt fyrrnefnda samningsríksins;
- b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna í öllum öðrum tilvikum.

Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessara takmarkana.

Þessi málsgrein skal engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem ágóðahlutirnir eru greiddir af.

3. Hugtakið “ágóðahlutir” merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, hlutdeildarskírteinum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og tekjur af öðrum félagsréttindum sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem framkvæmir úthlutunina er heimilisfast.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi ágóðahlutanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið sem greiðir ágóðahlutina er heimilisfast, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda, eftir því sem við á.

5. Ef félag sem er heimilisfast í samningsríki fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt ágóðahlutina sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágóðahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stöð í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir sem greiddir eru eða óúthlutaði hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. gr.
Vextir.

1. Vextir, sem myndast í aðildarríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í hinu aðildarríkinu, skulu einungis skattlagðir í síðarnefnda ríkinu ef þessi aðili er raunverulegur eigandi vaxtanna.

2. Hugtakið “vextir” merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir vegna vanskila teljast ekki vextir samkvæmt þessari grein.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda, eftir því sem við á.

4. Vextir skulu taldir myndast í samningsríki þegar greiðandinn er aðili heimilisfastur í því ríki. Þegar sá aðili sem vextina greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki og skuldin, sem vextirnir eru greiddir af, er tengd föstu atvinnustöðinni eða föstu stöðinni, og vextirnir eru gjaldfærðir hjá hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu vextirnir þó taldir myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er staðsett.

5. Þegar vaxtafjárhæðin er hærri miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

12. gr. *Þóknanir.*

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila heimilisfasts í hinu samningsríkinu skulu einungis skattlagðar í síðarnefnda ríkinu.

2. Hugtakið “þóknanir” merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda, þar með töldum kvikmyndum, hvers konar einkaleyfi, vörumerki, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknananna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem þóknanirnar myndast, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og réttindin eða eignin sem þóknanirnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda, eftir því sem við á.

4. Þegar fjárhæð þóknanna er hærrí miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiddar fyrir vegna sérstaks sambands milli greiddanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila en sú fjárhæð sem greiddandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem getið er um í 6. gr., og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, eða lausafjár sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stöð.

3. Hagnaður, sem hlýst af sölu skipa eða loftfara sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, eða lausafjár sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

4. Hagnaður, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1., 2. og 3. mgr., skal einungis skattleggja í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

14. gr.

Sjálfstæð persónuleg þjónusta.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af sérfræðiþjónustu eða öðru sjálfstæðu starfi, skulu einungis skattlagðar í því ríki. Þó má einnig skattleggja slíkar tekjur í hinu samningsríkinu ef:

- a) maður dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, lengur en 183 daga samtals á 12 mánaða tímabili; eða
- b) maður hefur að jafnaði fasta stöð í hinu samningsríkinu til þess að leysa af hendi störf sín, en þó einungis á þann hluta þeirra sem rekja má til þessarar föstu stöðvar.

2. Hugtakið “sérfræðiþjónusta” merkir einkum sjálfstæð störf á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- eða kennslumála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf.

1. Með þeim undantekningum, sem um ræðir í 16., 18. og 19. gr., skulu starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst af hendi þar má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu aðildarríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu, ef:

- a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári, og
- b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu, og
- c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.

3. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðum í því samningsríki þar sem fyrirtækið, sem starfrækir slíkt skip eða loftfar er heimilisfast.

16. gr.
Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem heimilisfast er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.
Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja tekjur aðila heimilisfasts í samningsríki sem hann aflar í hinu samningsríkinu með persónulegum störfum sem skemmtikraftur, svo sem leikari í leikhúsi eða kvikmyndum, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af persónulegu starfi, sem leyst er af hendi af skemmtikrafti eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til skemmtikraftsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starfsemi skemmtikraftsins eða íþróttamannsins fer fram.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar eiga ekki við um tekjur af starfi skemmtikrafta eða íþróttamanna í samningsríki ef koman til þess ríkis er að verulegu leyti kostuð af hinu samningsríkinu, sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess eða af sjóðum sem aðallega eru fjármagnaðir af þessum stjórnvöldum. Í því tilviki skulu tekjurnar einungis skattlagðar í því ríki þar sem listamaðurinn eða íþróttamaðurinn er heimilisfastur.

18. gr.
Eftirlaun.

1. Með þeim undantekningum, sem um ræðir í 2. mgr. 19. gr. skulu eftirlaun og annað svipað endurgjald, sem greitt er aðila heimilisföstum í samningsríki vegna fyrri starfa hans einungis skattlögð í því ríki.

19. gr.
Opinbert starf.

1.
 - a) Starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald, að undanteknum eftirlaunum, sem greidd eru af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, skulu einungis skattlögð í því ríki.
 - b) Slík starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - (i) er ríkisborgari þess ríkis; eða
 - (ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.
2.
 - a) Eftirlaun, sem greidd eru af eða úr sjóðum stofnuðum af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, skulu einungis skattlögð í því ríki.
 - b) Slík eftirlaun skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef maðurinn er heimilisfastur þar og er jafnframt ríkisborgari þess ríkis.
3. Ákvæði 15., 16., 17. og 18. gr. skulu gilda um starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald og um eftirlaun sem greidd eru fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess.

20. gr.

Námsmenn og starfsnemar.

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og sem dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda stafi slíkar greiðslur frá aðilum utan þess ríkis.

21. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum þessa samnings, skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.
2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr., ef viðtakandi teknanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu ríkinu frá fastri stöð sem þar er staðsett og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda., eftir því sem við á.

22. gr.

Starfsemi undan ströndum.

1. Ákvæði þessarar greinar skulu gilda þrátt fyrir önnur ákvæði samningsins.
2. Aðili heimilisfastur í samningsríki, sem stundar starfsemi undan ströndum hins samningsríkisins í tengslum við rannsóknir eða hagnýtingu á hafsbotni, botnlögum og náttúruauðlindum þeirra í síðarnefnda ríkinu, skal hvað þessa starfsemi varðar og með þeim undantekningum sem í 3. og 4. mgr. greinir teljast stunda starfsemi í því ríki frá fastri atvinnustöð eða fastri stöð þar.
3. Ákvæði 2. mgr. eiga ekki við ef starfsemin fer fram á tímabilum sem samanlagt fara ekki yfir 30 daga á tólf mánaða tímabili. Að því er þessa málsgrein varðar skal þó:
 - a) starfsemi, sem aðili tengdur öðrum aðila rekur, talin vera rekin af síðarnefnda aðilanum ef umrædd starfsemi er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem fyrrnefndi aðilinn rekur;
 - b) aðili teljast tengdur öðrum aðila ef annar lýtur beint eða óbeint stjórn hins eða báðir lúta, beint eða óbeint, stjórn þriðja aðila, eins eða fleiri.
4. Hagnaður, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af flutningi á birgðum eða starfsmönnum til svæðis eða milli svæða í samningsríki, þar sem starfsemi í tengslum við rannsóknir eða hagnýtingu á hafsbotni, botnlögum og náttúruauðlindum þeirra fer fram eða af rekstri dráttarbáta og annarra skipa í tengslum við slíka starfsemi, skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.
5.
 - a) Með þeim undantekningum, sem um ræðir í b-lið þessarar málsgreinar, má skattleggja starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær vegna vinnu sem tengist rannsóknnum eða hagnýtingu á hafsbotni, botnlögum og náttúruauðlindum þeirra í hinu samningsríkinu, í síðarnefnda ríkinu að því marki sem vinnan er leyst af hendi undan ströndum þess. Slíkt endurgjald skal þó einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef vinnan er leyst af hendi undan ströndum fyrir fyrirtæki sem ekki er heimilisfast í hinu ríkinu og vinnan er leyst af hendi á einu eða fleiri tímabilum sem fara ekki yfir 30 daga samtals á tólf mánaða tímabili.
 - b) Starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær vegna vinnu um borð í skipi eða lofffari sem notað er til flutninga á birgðum eða starfsmönnum til svæðis eða milli svæða, þar sem starfsemi í tengslum við rannsóknir eða hagnýtingu á hafsbotni, botnlögum og náttúruauðlindum þeirra fer fram í samningsríki, eða vegna vinnu um borð í dráttarbáti eða öðrum skipum í tengslum við slíka starfsemi, skal einungis skattleggja í því samningsríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.
6. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af sölu á:
 - a) réttindum til rannsókna eða hagnýtingar; eða
 - b) eignum í hinu samningsríkinu sem notaðar eru í tengslum við rannsóknir eða hagnýtingu á hafsbotni, botnlögum og náttúruauðlindum þeirra í því ríki; eða
 - c) hlutabréfum, ef rekja má verðmæti þeirra að öllu eða verulegu leyti beint eða óbeint til slíkra réttinda eða eigna eða bæði til slíkra réttinda og eigna;

má skattleggja í hinu samningsríkinu.

Í þessari málsgrein merkir hugtakið “réttindi til rannsókna eða hagnýtingar” rétt til verðmæta sem verða til við rannsóknir eða hagnýtingu á hafsbotni, botnlögum og

náttúruauðlindum þeirra í hinu sammingsríkinu, þar með talinn rétt til hlutdeildar í eða til ágóða af slíkum verðmætum.

Article 23

Aðstoð við innheimtu.

1. Sammingsríkin skuldbinda sig til að aðstoða hvort annað við innheimtu skatta sem skattgreiðandi skuldar, að því marki sem fjárhæðin hefur endanlega verið ákveðin í samræmi við lög þess ríkis sem æskir aðstoðar.

2. Í því tilviki er sammingsríki óskar eftir aðstoð við innheimtu skatta og beiðnin hefur verið samþykkt af hinu sammingsríkinu skal síðarnefnda ríkið innheimta slíka skatta samkvæmt lögum þess ríkis sem gilda um innheimtu eigin skatta og og með sama hætti og um innheimtu eigin skatta væri að ræða.

3. Með beiðni sammingsríkis um innheimtu skal fylgja vottorð sem samkvæmt lögum þess ríkis staðfestir að umræddir skattar sem skattgreiðandi skuldar séu endanlega ákvarðaðir.

4. Ef fjárhæð skattkröfu í sammingsríki hefur ekki verið endanlega ákvörðuð vegna þess að henni hafi verið áfrýjað eða vegna málshöfðunar má það ríki, í þeim tilgangi að halda við skattkröfu sinni, biðja hitt sammingsríkið að gera fyrir sína hönd allar þær bráðabirgðaráðstafanir sem síðarnefnda ríkinu er heimilt að gera samkvæmt lögum þess. Verði síðarnefnda ríkið við þeirri beiðni skulu bráðabirgðaráðstafanirnar gerðar með sama hætti og ef skattaskuld við fyrrnefnda ríkið væri skattaskuld við síðarnefnda ríkið.

5. Beiðni samkvæmt 3. eða 4. mgr. skal sammingsríki aðeins setja fram að því leyti sem viðkomandi skattgreiðandi sem skuldar skattana á ekki eignir í því ríki sem nægja til fullnustu skattaskuldinni.

6. Það sammingsríki sem innheimtir skatta í samræmi við ákvæði þessarar greinar skal þegar í stað senda því sammingsríki, sem það innheimtir fyrir, þá fjárhæð sem innheimt var, að frádregnum sérstökum kostnaði, ef hann er fyrir hendi, í samræmi við b-lið 7. mgr.

7. Semji bær stjórnvöld í sammingsríkjunum ekki um annað skal:

- a) venjulegur kostnaður sem fellur til hjá því sammingsríki sem aðstoð veitir borinn af því ríki;
- b) sérstakur kostnaður sem fellur til hjá sammingsríki sem aðstoð veitir borinn af hinu sammingsríkinu og greiddur óháð þeirri fjárhæð sem innheimtist fyrir þess hönd af hinu ríkinu.

Um leið og sammingsríki telur líklegt að sérstakur kostnaður muni falla til skal það gera hinu sammingsríkinu viðvart og upplýsa það um áætlaðan kostnað.

8. Í þessari grein merkir hugtakið “skattar” þá skatta sem samningurinn tekur til og nær til allra vaxta og viðurlaga er þeim tengjast.

24. gr.

Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. Þegar aðili heimilisfastur í samningsríki hefur tekjur, sem samkvæmt ákvæðum þessa samnings, má skattleggja í hinu samningsríkinu, skal fyrrnefnda ríkið heimila að dregin sé frá tekjuskatti þessa heimilisfasta aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í hinu ríkinu. Frádráttur þessi skal þó ekki vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á þær tekjur sem skattleggja má í hinu samningsríkinu.

2. Þegar aðili heimilisfastur í samningsríki hefur tekjur, sem eru undanþegnar skattlagningu í því ríki samkvæmt ákvæðum samningsins, er því ríki þó heimilt við ákvörðun skatta á aðrar tekjur þessa heimilisfasta aðila að taka tillit til þeirra tekna sem undanþegnar eru skattlagningu.

25. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, sérstaklega að því er varðar heimilisfesti. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem ekki eru heimilisfastir í öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum.

2. Ríkisfangslausir aðilar heimilisfastir í samningsríki skulu í hvorugu samningsríkinu sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi en ríkisborgarar viðkomandi ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, sérstaklega að því er varðar heimilisfesti.

3. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal þó ekki skýra þannig að það skyldi samningsríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu samningsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og lækkun skatta vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.

4. Vextir, þóknanir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir til aðila heimilisfasts í hinu samningsríkinu, skulu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og ef þær hefðu verið greiddar til aðila heimilisfasts í fyrrnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 9. gr., 5. mgr. 11. gr. eða 4. mgr. 12. gr. eigi við. Á sama hátt skulu allar skuldir fyrirtækis í samningsríki við aðila heimilisfastan í hinu samningsríkinu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra eigna fyrirtækisins með sömu skilyrðum og ef til þeirra hefði verið stofnað við aðila heimilisfastan í fyrrnefnda ríkinu.

5. Þótt fjármagn fyrirtækja í samningsríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í hinu samningsríkinu skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrrnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar sem heimilisfast er í fyrrnefnda ríkinu sæta eða unnt er að láta þau sæta.

6. Ákvæði þessarar greinar gilda um þá skatta sem samningur þessi tekur til.

26. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Þegar aðili telur að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því samningsríki þar sem hann er heimilisfastur eða, falli mál hans undir ákvæði 1. mgr. 24. gr., í því samningsríki þar sem hann á ríkisfang. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um aðgerðir sem leiða til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.

2. Ef hið bæra stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímatakmarkunum sem í gildi eru samkvæmt lögum samningsríkjanna.

3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig ráðgast sín á milli í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.

4. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta haft beint samband sín á milli, þar á meðal í sameiginlegri nefnd sem skipuð er þeim sjálfum eða fulltrúum þeirra, í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar.

27. gr.

Skipti á upplýsingum.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á þeim upplýsingum sem máli skipta fyrir framkvæmd ákvæða þessa samnings eða laga samningsríkjanna varðandi skatta sem þessi samningur tekur til að því leyti sem viðkomandi skattlagning er í samræmi við ákvæði samningsins. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki við ákvæði 1. gr. Með allar upplýsingar sem móttæknar eru af samningsríki skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem aflað er samkvæmt lögum þess ríkis og skulu eingöngu gerðar kunnar aðilum eða stjórnvöldum (þar með töldum dómstólum og stjórnsýsluáðilum) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu á þeim sköttum sem samningurinn tekur til eða fullnustu- eða ákærvald varðandi þá skatta eða úrskurði um kærur vegna þeirra skatta. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í greindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum.

2. Ákvæði 1. mgr. skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi skyldur á samningsríki til að:

- a) framkvæma stjórnsýsluráðstafanir sem víkja frá lögum eða stjórnsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
- b) veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða eðlilegum stjórnsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;

- c) veita upplýsingar sem myndu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðiþekkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn almannareglu (ordre public) ef þær væru gerðar opinberar.

28. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnana.

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisstofnana njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

29. gr.

Gildistaka.

1. Samningsríki skulu tilkynna hvort öðru skriflega eftir diplómátískum leiðum að þeim ráðstöfunum, sem nauðsynlegar eru fyrir gildistöku þessa samnings, sé lokið.
2. Samningurinn skal öðlast gildi þegar síðari tilkynningin er móttækin og skulu ákvæði hans koma fyrst til framkvæmda:
 - a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta vegna fjárhæða sem greiddar eru eða færðar til tekna 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem samningurinn öðlast gildi og;
 - b) að því er varðar aðra skatta á tekjur vegna skattaára eða tímabila sem byrja 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem samningurinn öðlast gildi.

30. gr.

Uppsögn.

Samningur þessi er ótímabundinn en hvorum samningsaðila er heimilt að segja honum upp. Tilkynning um uppsögn skal gefin skriflega eftir diplómátískum leiðum, fyrir 30. júní, þó ekki fyrr en að liðnum 5 árum frá því að samningurinn öðlaðist gildi. Í slíkum tilvikum skal samningnum ekki beitt að því er varðar skatta á tekjur sem tengjast því almanaksári (þar á meðal reikningsári eða tímabili sem byrjar á því ári) sem kemur næst á eftir því ári sem tilkynningin er gefin.

Gert í _____, _____ dag _____, mánaðar árið 19_____ í tvíriti á rússnesku, íslensku og ensku og skulu allir textarnir jafngildir. Ef vafi leikur á um túlkun samningsins skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Lýðveldisins Íslands

Fyrir hönd ríkisstjórnar Rússneska sambandslýðveldisins